

на те, що раціонально використовує свої матеріальні ресурси, дохід та витрати. Тоді, як вторинна бідність приписується тій особі чи сім'ї, що не раціонально використовує належні їй матеріальні ресурси та також є бідною.

Також виокремлюють такі форми бідності, як «плаваюча» та «стійка». Перша форма характеризує такі ситуації, коли члени низького прошарку за допомогою зусиль та старань переходять у більш високу верству та можуть собі дозволити краще життя. В другому випадку, можемо проілюструвати стійку бідність на прикладі сім'ї, де бідні батьки мають запрограмовано бідних дітей. Тоді така родина має потенційно деградуючий характер життя.

Таким чином, існують різноманітні концептуальні підходи щодо вимірювання бідності, які підкреслюють всю складність даного соціально-економічного явища. Тож перебуваючи під впливом економічних, демографічних, соціально-політичних чинників, рівень бідності є індикатором соціально-економічної безпеки населення, а його зниження вимагає багатосторонньої відповідальності і зусиль.

*Науковий керівник: Лясота Л.І.,
канд. політ. наук*

УДК 316.334.3:316.642.2 (043.2)

Музичук К.О.

Національний авіаційний університет, Київ

ПОЛІТИЧНА ДОВІРА В ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ: КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ

Довіра є досить важливою для демократії, її ефективного функціонування. Вона розглядається як ресурс розвитку і передумова досягнення суспільної згоди. Політична довіра, тобто довіра по відношенню до інститутів державної влади як основи її легітимності, співвідношення інституційної довіри та існуючої в суспільстві міжособистісної довіри в теоріях політичної культури відносяться до ключових факторів розвитку політичного процесу. В соціології виділяють дві теоретичні традиції, які пояснюють походження довіри та її розвиток.

Представники культурологічної теорії (Р.Інглехарт, Р.Міллер, Г.Алмонд, М.Леві, Р.Патнем) вважають, що довіра до політичних інститутів визначається екзогенними (зовнішніми) факторами. Тобто вона виникає поза політичною сферою. Як джерело формування довіри до політичних інститутів розглядаються загальні орієнтації, що йдуть глибоко своїм корінням в цінності і норми культури, які сприймаються індивідом в період ранньої соціалізації, і є наслідком того, наскільки люди довіряють один одному взагалі. З культурологічної точки зору, політична довіра є свого роду